

MAŁOPOLSKI ODDZIAŁ ZAMIEJSZCOWY

SĄDU DYSCYPLINARNEGO W KRAKOWIE

KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

ul. Kopernika 22 lok. 4, 31-501 Kraków

Sygn. akt SD 35/16

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

15 lipca 2016 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodnicząca	- Dorota Zembaczyńska doradca podatkowy
Sędzia	- Łukasz Piwowarczyk doradca podatkowy
Sędzia	- Józef Mlost doradca podatkowy
Protokolant	Bożena Szot

Po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu z dnia 15 lipca 2016 roku z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu obwinionego o wykonywanie zawodu doradcy podatkowego z naruszeniem z art. 36 pkt 2 ustawy dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym (dalej: ustawa) tj. obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2013/2014

-uznaje obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów tj. naruszenia art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez brak stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w okresie rozliczeniowym 2013/2014

i orzeka karę upomnienia

UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu w odniesieniu do przewinienia dyscyplinarnego polegającego na braku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych stopień szkodliwości postępowania obwinionego wobec Samorządu doradców podatkowych jest znaczny. Jest bowiem w interesie publicznym, którego środowisko doradców podatkowych powinno strzec, odpowiednio wysoki poziom świadczonej pomocy prawno-podatkowej mającej na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Służyć temu ma właśnie stałe dbanie o wysoki poziom merytorycznego przygotowania doradców do świadczonych usług. Brak samokształcenia w ramach ustalonych ustawą oraz w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w żaden sposób nie znajduje usprawiedliwienia.

Należy zauważyć, że obwiniony przesłał do sądu dyscyplinarnego pismo z 12 lipca 2016 r. w którym wskazywał na wysokie koszty szkoleń a także realizację obowiązku samokształcenia we własnym zakresie. Zdaniem sądu tego typu wyjaśnienia nie znajdują uzasadnienia. Wystarczające jest wskazanie, że w ramach obowiązkowych szkoleń dostępne są bezpłatne szkolenia e-learningowe z których obwiniony nie korzystał.

Obowiązek samokształcenia został wprost wyrażony w art. 36 pkt 2 ustawy - doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje, a także w sposób bardzo szczegółowy omówiony w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w Rozdziale VIa „Zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego”. W szczególności doradcy podatkowi są zobowiązani do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co obejmuje wybrane, według potrzeb doradcy podatkowego, formy kształcenia takie jak udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z działalnością zawodową, konferencjach, sympozjach, zjazdach, wykładach, szkoleniach e-learningowych organizowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych oraz publikacje itp.

Z tytułu udziału w w/w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych przyznawane są punkty szkoleniowe. Co do zasady każdy doradca zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu.

Sąd ustalił, że obwiniony uzyskał jedynie 9 z wymaganych punktów szkoleniowych w danym okresie rozliczeniowym.

Okolicznością świadczącą na korzyść obwinionego jest fakt, iż dotychczas nie był karany dyscyplinarnie a także nawiązał kontakt z samorządem pismem z 12 lipca 2016 r.

W związku z powyższym Sąd uznał, że kara upomnienia jest adekwatna do stopnia szkodliwości popełnionych przez obwinionego czynów oraz przez wzgląd na obecną postawę obwinionego.

Sąd jednocześnie informuje, że na powyższe orzeczenie przysługuje obwinionemu, Rzecznikowi oraz innym uprawnionym organom odwołałnie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Biorąc powyższe Sąd postanowił jak w sentencji